ຂໍ້ຕົກລົງ

ລະຫວ່າງ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ສັງຄົມນິຍົມ ຫວຽດນາມ ວ່າດ້ວຍ ການແກ້ໄຂບັນຫາຜູ້ຍົກຍ້າຍຕັ້ງພູມລຳເນົາຕາມລຳພັງໃຈ ແລະ ສ້າງຄອບຄົວບໍ່ຖືກລະບຽບຢູ່ຕາມບໍລິເວນຊາຍແດນຂອງສອງປະເທດ

ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ສັງຄົມນິຍົມ ຫວຽດນາມ (ຕໍ່ໄປນີ້ເອີ້ນຫຍໍ້ວ່າ “ສອງຝ່າຍ”);

ດ້ວຍຄວາມປາດຖະໜາຢາກສ້າງຊາຍແດນ ລາວ-ຫວຽດນາມ ໃຫ້ກາຍເປັນຊາຍແດນ ແຫ່ງ ສັນຕິພາບ, ມິດຕະພາບ, ສະຖຽນລະພາບ, ການຮ່ວມມື ແລະ ການພັດທະນາແບບຍືນຍົງ ເພື່ອປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການປົກປັກຮັກສາຄວາມສະຫງົບສຸກຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ;

ໂດຍປະຕິບັດຕາມສັນຍາ ວ່າດ້ວຍລະບຽບການຊາຍແດນ ລະຫວ່າງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ສາທາລະນະລັດ ສັງຄົມນິຍົມ ຫວຽດນາມ ສະບັບລົງວັນທີ 01 ມີນາ 1990 ແລະ ອະນຸສັນຍາດັດແກ້ເພີ່ມເຕີມສັນຍາ ວ່າດ້ວຍລະບຽບການຊາຍແດນ ລະຫວ່າງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ແລະ ສາທາລະນະລັດ ສັງຄົມນິຍົມ ຫວຽດນາມ ສະບັບລົງວັນທີ 31 ສິງຫາ 1997;

ບົນຈິດໃຈແຫ່ງສາຍພົວພັນມິດຕະພາບ, ຄວາມສາມັກຄີແບບພິເສດ ແລະ ການຮ່ວມມືຮອບດ້ານ ລະຫວ່າງ ລາວ-ຫວຽດນາມ ເພື່ອເພີ່ມທະວີຄວາມເຂົ້າອົກເຂົ້າໃຈ ແລະ ຮັດແໜ້ນຄວາມໄວ້ເນື້ອເຊື່ອໃຈກັນ;

ສອງຝ່າຍໄດ້ຮ່ວມກັນເຮັດຂໍ້ຕົກລົງ ວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂບັນຫາຜູ້ຍົກຍ້າຍຕັ້ງພູມລຳເນົາຕາມລຳພັງໃຈ ແລະ ສ້າງຄອບຄົວບໍ່ຖືກລະບຽບຢູ່ຕາມບໍລິເວນຊາຍແດນຂອງສອງປະເທດ ດັ່ງລຸ່ມນີ້:

ມາດຕາ 1
ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ບັນດາຄຳສັບທີ່ໃຊ້ໃນຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍດັ່ງນີ້:

1. **“ບໍລິເວນຊາຍແດນ”** ໝາຍເຖິງຂອບເຂດບັນດາເມືອງຂອງລາວ ແລະ ຂອບເຂດບັນດາເມືອງຂອງຫວຽດນາມ ທີ່ຕິດກັບຊາຍແດນປະເທດ ລາວ-ຫວຽດນາມ.

2. **"ຜູ້ຍົກຍ້າຍຕັ້ງພູມລຳເນົາຕາມລຳພັງໃຈ"** ໝາຍເຖິງຄົນລາວ ທີ່ໄດ້ຍົກຍ້າຍໄປຕັ້ງພູມລຳເນົາຢູ່ຕາມບໍລິເວນຊາຍແດນເບື້ອງຫວຽດນາມ ຫຼື ຄົນຫວຽດນາມ ທີ່ໄດ້ຍົກຍ້າຍມາຕັ້ງພູມລຳເນົາຢູ່ຕາມບໍລິເວນຊາຍແດນເບື້ອງລາວ ຊຶ່ງອຳນາດການປົກຄອງຂອງປະເທດທີ່ອາໄສຢູ່ ບໍ່ໄດ້ອອກເອກະສານຢັ້ງຢືນສັນຊາດ, ສຳມະໂນຄົວ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍ.

3. **"ການສ້າງຄອບຄົວບໍ່ຖືກລະບຽບ"** ໝາຍເຖິງການສ້າງຄອບຄົວ ລະຫວ່າງ ຄົນລາວກັບຄົນຫວຽດນາມຢູ່ຕາມບໍລິເວນຊາຍແດນຂອງສອງປະເທດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຈົດທະບຽນແຕ່ງດອງຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງແຕ່ລະປະເທດ.

4. **"ປະເທດທີ່ອາໄສຢູ່"** ໝາຍເຖິງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຫຼື ສາທາລະນະລັດສັງຄົມນິຍົມ ຫວຽດນາມ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນຜູ້ຍົກຍ້າຍຕັ້ງພູມລຳເນົາຕາມລຳພັງໃຈພວມອາໄສຢູ່.

5. **"ປະເທດເດີມ"** ໝາຍເຖິງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຫຼື ສາທາລະນະລັດສັງຄົມນິຍົມ ຫວຽດນາມ ຊຶ່ງເປັນບ່ອນຜູ້ຍົກຍ້າຍຕັ້ງພູມລຳເນົາຕາມລຳພັງໃຈອາໄສຢູ່ກ່ອນການຍົກຍ້າຍໄປຢູ່ໃນດິນແດນຂອງປະເທດນັ້ນ.

6. **"ສັນຊາດເດີມ"** ໝາຍເຖິງສັນຊາດຂອງຜູ້ຍົກຍ້າຍຕັ້ງພູມລຳເນົາຕາມລຳພັງໃຈ.

ມາດຕາ 2
ຫຼັກການແກ້ໄຂ

ສອງຝ່າຍເຫັນດີນຳກັນວ່າ ຂໍ້ຕົກລົງວ່າດ້ວຍການແກ້ໄຂບັນຫາຜູ້ຍົກຍ້າຍຕັ້ງພູມລຳເນົາຕາມລຳພັງໃຈ ແລະ ສ້າງຄອບຄົວບໍ່ຖືກລະບຽບຢູ່ຕາມບໍລິເວນຊາຍແດນຂອງສອງປະເທດ ແມ່ນບົນພື້ນຖານເຄົາລົບບັນດາຫຼັກການດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນເພີ່ມທະວີສາຍພົວພັນມິດຕະພາບທີ່ເປັນມູນເຊື້ອ, ຄວາມສາມັກຄີແບບພິເສດ ແລະ ການຮ່ວມມືຮອບດ້ານ ລະຫວ່າງ ລາວ-ຫວຽດນາມ ບົນພື້ນຖານເຄົາລົບນັບຖືບັນດາຫຼັກການພື້ນຖານທາງດ້ານກົດໝາຍຂອງແຕ່ລະປະເທດ.

2. ບົນຈິດໃຈມະນຸດສະທຳ, ຮັບປະກັນສິດ ແລະ ຜົນປະໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງຜູ້ຍົກຍ້າຍຕັ້ງພູມລຳເນົາຕາມລຳພັງໃຈ, ສ້າງເງື່ອນໄຂອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ຜູ້ຍົກຍ້າຍຕັ້ງພູມລຳເນົາຕາມລຳພັງໃຈທີ່ເປັນເປົ້າໝາຍ ຊຶ່ງໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 3 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ເພື່ອໃຫ້ເຂົາເຈົ້າສາມາດດຳລົງຊີວິດທີ່ໝັ້ນຄົງ, ເຊື່ອມໂຍງເຂົ້າກັບວິຖີຊີວິດເສດຖະກິດ, ວັດທະນະທຳ-ສັງຄົມ ຂອງປະເທດທີ່ອາໄສຢູ່ ແລະ ປະເທດເດີມ.

3. ສະກັດກັ້ນການຈັດຕັ້ງ, ບຸກຄົນ ຫຼື ກຸ່ມຄົນທີ່ກໍ່ຄວາມບໍ່ສະຫງົບ ແລະ ຄວາມບໍ່ເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ ຢູ່ຕາມບໍລິເວນຊາຍແດນຂອງສອງປະເທດ.

ມາດຕາ 3
ເປົ້າໝາຍທີ່ໄດ້ຮັບການແກ້ໄຂ

1. ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ອາໄສຢູ່:

   1.1 ສໍາລັບຜູ້ຍົກຍ້າຍຕັ້ງພູມລໍາເນົາຕາມລໍາພັງໃຈຢູ່ຕາມບໍລິເວນຊາຍແດນຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຫຼື ສາທາລະນະລັດ ສັງຄົມນິຍົມ ຫວຽດນາມ ແຕ່ປີ 1985 ຄືນຫຼັງ, ລັດຖະບານຂອງສອງປະເທດພິຈາລະນາໃຫ້ອາໄສຢູ່ໄດ້.

   1.2 ສໍາລັບຜູ້ຍົກຍ້າຍຕັ້ງພູມລໍາເນົາຕາມລໍາພັງໃຈຢູ່ຕາມບໍລິເວນຊາຍແດນຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຫຼື ສາທາລະນະລັດ ສັງຄົມນິຍົມ ຫວຽດນາມ ແຕ່ປີ 1986 ເຖິງວັນລົງນາມຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ພິຈາລະນາຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ໂດຍໃຫ້ມີບັນດາເງື່ອນໄຂດັ່ງນີ້:

      1.2.1 ຜູ້ທີ່ເຄົາລົບນັບຖືລະບຽບກົດໝາຍຂອງປະເທດທີ່ອາໄສຢູ່ ແລະ ບໍ່ລະເມີດກົດໝາຍອາຍາ;

      1.2.2 ຜູ້ທີ່ມີພື້ນຖານການດໍາລົງຊີວິດທີ່ໝັ້ນຄົງ, ມີເຮືອນຢູ່ຖາວອນ ແລະ ມີທີ່ດິນທໍາມາຫາກິນຢູ່ປະເທດທີ່ອາໄສຢູ່;

      1.2.3 ຜູ້ທີ່ບໍ່ມີຄໍາສັ່ງຈັບຕົວ ຫຼື ຜູ້ທີ່ບໍ່ຖືກປະຕິບັດຄໍາຕັດສິນຂອງສານຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງປະເທດເດີມ.

2. ຜູ້ຕ້ອງສົ່ງກັບຄືນປະເທດເດີມ:

   2.1 ຜູ້ຍົກຍ້າຍຕັ້ງພູມລໍາເນົາຕາມລໍາພັງໃຈຢູ່ຕາມບໍລິເວນຊາຍແດນຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຫຼື ສາທາລະນະລັດ ສັງຄົມນິຍົມ ຫວຽດນາມ ແຕ່ປີ 1986 ເຖິງວັນລົງນາມຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ທີ່ບໍ່ຄົບຕາມ 3 ເງື່ອນໄຂດັ່ງໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1.2 ຂອງມາດຕານີ້ ແມ່ນໃຫ້ສົ່ງກັບຄືນປະເທດເດີມ.

   2.2 ຜູ້ຍົກຍ້າຍຕັ້ງພູມລໍາເນົາຕາມລໍາພັງໃຈ ພາຍຫຼັງທີ່ສອງຝ່າຍໄດ້ລົງນາມຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ແລ້ວ ແມ່ນບໍ່ພິຈາລະນາຢ່າງເດັດຂາດ ແລະ ຖືວ່າເປັນຜູ້ທີ່ເຂົ້າເມືອງຜິດກົດໝາຍ. ສອງຝ່າຍເປັນເອກະພາບກັນພິສູດຫຼັກຖານ, ດໍາເນີນການມອບ-ຮັບ ຈໍານວນຄົນດັ່ງກ່າວ ພາຍໃນກໍານົດ 45 ວັນ ນັບແຕ່ວັນພິສູດຫຼັກຖານເປັນຕົ້ນໄປ ແລະ ແຈ້ງບັນຊີລາຍຊື່, ວັນເວລາ, ສະຖານທີ່ໃຫ້ກັນຊາບກ່ອນການມອບ-ຮັບ ຢ່າງໜ້ອຍສຸດ 15 ວັນ.

3. ກ່ຽວກັບການສ້າງຄອບຄົວບໍ່ຖືກລະບຽບ.

ບົນຈິດໃຈມະນຸດສະທຳ, ເຄົາລົບນັບຖືຮີດຄອງປະເພນີຂອງກັນແລະກັນ ແລະ ສາຍພົວພັນມິດຕະພາບແບບພິເສດ ລາວ-ຫວຽດນາມ, ສອງຝ່າຍເຫັນດີເປັນເອກະພາບກັນສ້າງເງື່ອນໄຂອັນສະດວກໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນຈຳນວນດັ່ງກ່າວ ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນແຕ່ງດອງ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງແຕ່ລະປະເທດ.

ພາຍຫຼັງຈົດທະບຽນແຕ່ງດອງ, ຄູ່ຜົວເມຍອາດຈະຂໍອະນຸຍາດອາໄສຢູ່ດິນແດນຂອງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ຫຼື ສາທາລະນະລັດ ສັງຄົມນິຍົມ ຫວຽດນາມ ແລະ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງແຕ່ລະປະເທດ.

ມາດຕາ 4
ນະໂຍບາຍທີ່ນຳໃຊ້

1. ສຳລັບຜູ້ທີ່ອະນຸຍາດໃຫ້ອາໄສຢູ່:

ບົນພື້ນຖານຄວາມສະໝັກໃຈ ແລະ ຫຼັກການທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 2 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້, ສອງຝ່າຍເປັນເອກະພາບກັນອະນຸຍາດໃຫ້ຂໍເອົາສັນຊາດຂອງປະເທດທີ່ອາໄສຢູ່, ຂຶ້ນສຳມະໂນຄົວ ແລະ ອອກເອກະສານອື່ນໆ ຕາມລະບຽບກົດໝາຍຂອງແຕ່ລະປະເທດ; ພ້ອມກັນນັ້ນຈະສ້າງເງື່ອນໄຂອຳນວຍຄວາມສະດວກດ້ານຕ່າງໆ ໃຫ້ຜູ້ທີ່ໄດ້ອາໄສຢູ່ໃນການປະກອບບັນດາເອກະສານເຫຼົ່ານັ້ນ.

2. ສຳລັບຜູ້ທີ່ຕ້ອງສົ່ງກັບຄືນປະເທດເດີມ:

ສອງຝ່າຍໃຫ້ຄວາມຊ່ວຍເຫຼືອ ກ່ຽວກັບຂັ້ນຕອນໃນການປະກອບເອກະສານການຈັດສົ່ງ, ການຮັບເອົາຄືນ ແລະ ຊັບສິນບັດຂອງເຂົາເຈົ້າ, ສ້າງເງື່ອນໄຂອັນສະດວກກ່ຽວກັບພື້ນຖານດ້ານວັດຖຸໃນການທຳມາຫາກິນ ແລະ ການດຳລົງຊີວິດຢ່າງໝັ້ນຄົງຢູ່ສະຖານທີ່ໃໝ່.

ມາດຕາ 5
ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

1. ສອງຝ່າຍມອບໃຫ້ຄະນະຜູ້ແທນຊາຍແດນ ລາວ-ຫວຽດນາມ:

   1.1 ຊີ້ນຳແກ້ໄຂບັນຫາຜູ້ຍົກຍ້າຍຕັ້ງພູມລຳເນົາຕາມລຳພັງໃຈ ແລະ ສ້າງຄອບຄົວບໍ່ຖືກລະບຽບຢູ່ຕາມບໍລິເວນຊາຍແດນຂອງສອງປະເທດ.

1.2 ກຳນົດບັນດາມາດຕະການ ແລະ ກົນໄກການຮ່ວມມື ເພື່ອສະກັດກັ້ນສະພາບການຍົກຍ້າຍຕັ້ງພູມລຳເນົາຕາມລຳພັງໃຈຄືນໃໝ່ຢູ່ຕາມບໍລິເວນຊາຍແດນລາວ-ຫວຽດນາມ ຄື:

1.2.1 ເພີ່ມທະວີການໂຄສະນາສຶກສາອົບຮົມກ່ຽວກັບບັນດາຂໍ້ຕົກລົງສອງຝ່າຍ ແລະ ລະບຽບກົດໝາຍພາຍໃນຂອງຕົນ ໃຫ້ປະຊາຊົນຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນລາວ-ຫວຽດນາມ;

1.2.2 ປັບປຸງພື້ນຖານໂຄງລ່າງທີ່ຈຳເປັນ ແລະ ສ້າງວຽກເຮັດງານທຳທີ່ໝັ້ນຄົງ ເພື່ອປັບປຸງຊີວິດການເປັນຢູ່ຂອງປະຊາຊົນຢູ່ບໍລິເວນຊາຍແດນ;

1.2.3 ລັດຖະບານຂອງສອງປະເທດ ພິຈາລະນາມາດຕະການອັນເດັດຂາດ ເພື່ອສະກັດກັ້ນຜູ້ຍົກຍ້າຍຕັ້ງພູມລຳເນົາຄືນໃໝ່ ແລະ ມາໃໝ່.

2. ສອງຝ່າຍມອບໝາຍໃຫ້ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ ສ້າງຕັ້ງຄະນະວິຊາການປະສົມ ຊຶ່ງລວມມີຜູ້ຕາງໜ້າຈາກກະຊວງ, ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເພື່ອເປັນເສນາທິການ, ຊ່ວຍວຽກໃຫ້ສອງຫົວໜ້າຄະນະຜູ້ແທນຊາຍແດນ ລາວ-ຫວຽດນາມ ໃນການປະສານສົມທົບກັນຊີ້ນຳ, ຊຸກຍູ້, ກວດກາບັນດາອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນແກ້ໄຂບັນຫາຜູ້ຍົກຍ້າຍຕັ້ງພູມລຳເນົາຕາມລຳພັງໃຈ ແລະ ສ້າງຄອບຄົວບໍ່ຖືກລະບຽບຢູ່ຕາມບໍລິເວນຊາຍແດນ. ຫົວໜ້າຄະນະວິຊາການປະສົມ ແມ່ນຜູ້ຕາງໜ້າຄະນະກຳມະການຊາຍແດນຂອງທັງສອງປະເທດ. ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຂອງຄະນະວິຊາການປະສົມ ແມ່ນຢູ່ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳໂດຍກົງຂອງສອງຫົວໜ້າຄະນະຜູ້ແທນຊາຍແດນ ລາວ-ຫວຽດ ນາມ.

3. ສອງຝ່າຍ ມອບໃຫ້ບັນດາອຳນາດການປົກຄອງຄູ່ແຂວງຊາຍແດນຂອງສອງປະເທດຈັດຕັ້ງປະຕິບັດຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ພາຍໃຕ້ການຊີ້ນຳຂອງຫົວໜ້າຄະນະຜູ້ແທນຊາຍແດນ ລາວ-ຫວຽດນາມ. ບັນດາອຳນາດການປົກຄອງຄູ່ແຂວງຊາຍແດນ ມີໜ້າທີ່ລະອຽດດັ່ງນີ້:

3.1 ສ້າງຕັ້ງໜ່ວຍວິຊາການປະສົມ ເພື່ອດຳເນີນການກວດກາ, ເກັບກຳສະຖິຕິ, ແຍກປະເພດຕາມແບບຟອມທີ່ສອງຝ່າຍເປັນເອກະພາບກັນ ແລະ ກຳນົດມາດຕະການແກ້ໄຂເປົ້າໝາຍຜູ້ທີ່ຍົກຍ້າຍຕັ້ງພູມລຳເນົາຕາມລຳພັງໃຈ ແລະ ສ້າງຄອບຄົວບໍ່ຖືກລະບຽບ ໂດຍອີງຕາມຄຳເຫັນຂອງອຳນາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂັ້ນພື້ນຖານບ່ອນທີ່ເປົ້າໝາຍອາໄສຢູ່;

3.2 ເປັນເອກະພາບກັນ ກ່ຽວກັບບັນຊີລາຍຊື່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ອາໄສຢູ່ ແລະ ຜູ້ທີ່ຕ້ອງສົ່ງກັບຄືນປະເທດເດີມ ເພື່ອລາຍງານຕໍ່ສອງຫົວໜ້າຄະນະຜູ້ແທນຊາຍແດນລາວ-ຫວຽດນາມ;

3.3 ແນະນຳ, ຊຸກຍູ້ ແລະ ຊ່ວຍເຫຼືອໃຫ້ສຳເລັດທຸກຂັ້ນຕອນການປະກອບເອກະສານຂໍສັນຊາດ, ຂຶ້ນທະບຽນຄອບຄົວ, ສຳມະໂນຄົວ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ອາໄສຢູ່;

3.4 ປຸກລະດົມ, ຂົນຂວາຍ ແລະ ແນະນຳໃຫ້ຜູ້ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ອາໄສຢູ່ ກັບຄືນປະເທດເດີມ; ກຳນົດແຜນການລະອຽດກ່ຽວກັບການມອບ-ຮັບ ແລະ ການປະຕິບັດມາດຕະການບັງຄັບຕໍ່ເປົ້າໝາຍໃນກໍລະນີຈຳເປັນ.

4. ຄະນະວິຊາການປະສົມ ແລະ ໜ່ວຍວິຊາການປະສົມຂອງສອງຝ່າຍ ຈັດກອງປະຊຸມສາມັນສອງຄັ້ງຕໍ່ປີ ໂດຍຜັດປ່ຽນກັນເປັນເຈົ້າພາບ. ໃນກໍລະນີຈໍາເປັນ ແລະ ຮີບດ່ວນ, ຝ່າຍໃດໜຶ່ງກໍສາມາດສະເໜີຈັດກອງປະຊຸມວິສາມັນໄດ້.

5. ໜ່ວຍວິຊາການປະສົມຕ້ອງລາຍງານຜົນຂອງກອງປະຊຸມ ແລະ ຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຕໍ່ອໍານາດການປົກຄອງຄູ່ແຂວງຊາຍແດນ; ຄະນະວິຊາການປະສົມຕ້ອງລາຍງານຜົນຂອງກອງປະຊຸມ ແລະ ຄວາມຄືບໜ້າໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານ ຕໍ່ທິວໜ້າຄະນະຜູ້ແທນຊາຍແດນ ລາວ-ຫວຽດນາມ.

ມາດຕາ 6
ກໍານົດເວລາໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຈະໄດ້ຮັບການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດພາຍໃນກໍານົດ 03 ປີ ນັບແຕ່ວັນທີ່ມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ເປັນຕົ້ນໄປ, ລະອຽດດັ່ງນີ້:

- ການປະກອບໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງໃຫ້ສໍາເລັດພາຍໃນກໍານົດ 03 ເດືອນ;
- ການສໍາຫຼວດ, ກວດກາ, ແຍກປະເພດ ແລະ ຂຶ້ນບັນຊີລາຍຊື່ຜູ້ຍົກຍ້າຍຕັ້ງພູມລໍາເນົາຕາມລໍາພັງໃຈຢູ່ບັນດາຄູ່ແຂວງຊາຍແດນ ໃຫ້ສໍາເລັດພາຍໃນກໍານົດ 10 ເດືອນ;
- ສໍາເລັດຂັ້ນຕອນ ການຮັບຮອງບັນຊີຜູ້ຍົກຍ້າຍຕັ້ງພູມລໍາເນົາຕາມລໍາພັງໃຈຢູ່ຕາມບໍລິເວນຊາຍແດນ ລາວ-ຫວຽດນາມ ພາຍໃນກໍານົດ 03 ເດືອນ;
- ແນະນໍາປະຊາຊົນປະກອບເອກະສານທີ່ຈໍາເປັນໃຫ້ສໍາເລັດເພື່ອຂໍເອົາສັນຊາດ, ທະບຽນຄອບຄົວ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆ ເພື່ອສະເໜີຕໍ່ອົງການທີ່ມີສິດອໍານາດຂອງລັດພິຈາລະນາ, ຕົກລົງ; ພ້ອມກັນນັ້ນ, ໃຫ້ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງດໍາເນີນການມອບ-ຮັບ ຜູ້ຍົກຍ້າຍຕັ້ງພູມລໍາເນົາຕາມລໍາພັງໃຈ ທີ່ຢູ່ໃນປະເພດສົ່ງກັບຄືນປະເທດເດີມ ແລະ ຈັດສັນບ່ອນທໍາມາຫາກິນ, ທີ່ຢູ່ອາໄສ, ໃຫ້ເຂົາເຈົ້າມີການດໍາລົງຊີວິດທີ່ໝັ້ນຄົງໃຫ້ສໍາເລັດພາຍໃນກໍານົດ 20 ເດືອນ.

ມາດຕາ 7
ການຮັບຮອງບັນຊີລາຍຊື່
ຜູ້ຍົກຍ້າຍຕັ້ງພູມລໍາເນົາຕາມລໍາພັງໃຈ ແລະ ສ້າງຄອບຄົວບໍ່ຖືກລະບຽບ

1. ໜ່ວຍວິຊາການປະສົມມີໜ້າທີ່ດໍາເນີນການກວດກາ, ເກັບກໍາສະຖິຕິ, ແຍກປະເພດ, ຂຶ້ນບັນຊີລາຍຊື່ ແລະ ສະເໜີວິທີແກ້ໄຂສໍາລັບແຕ່ລະເປົ້າໝາຍໃນການຍົກຍ້າຍຕັ້ງພູມລໍາເນົາຕາມລໍາພັງໃຈ ແລະ

ສ້າງຄອບຄົວບໍ່ຖືກລະບຽບ ແລ້ວລາຍງານຕໍ່ອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງຊາຍແດນ ດັ່ງທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນມາດຕາ 3 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້.

2. ນັບແຕ່ວັນສຳເລັດການແຍກປະເພດ, ການຂຶ້ນບັນຊີລາຍຊື່ແຕ່ລະເປົ້າໝາຍຕົວຈິງ, ໜ່ວຍວິຊາການປະສົມມີໜ້າທີ່ລາຍງານບັນຊີລາຍຊື່ ແລະ ຄຳເຫັນຂອງຕົນຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນຕໍ່ອຳນາດການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງຊາຍແດນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ພາຍໃນກຳນົດ 15 ວັນ.

3. ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບເອກະສານຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນຈາກໜ່ວຍວິຊາການປະສົມ, ອຳນາດການປົກຄອງບັນດາຄູ່ແຂວງຊາຍແດນມີໜ້າທີ່ພິຈາລະນາ ແລະ ເອກະພາບກັນກ່ຽວກັບບັນຊີລາຍຊື່ ແລ້ວລາຍງານຕໍ່ຫົວໜ້າຄະນະຜູ້ແທນຊາຍແດນຂອງແຕ່ລະຝ່າຍ ເພື່ອຮັບຮອງພາຍໃນກຳນົດ 30 ວັນ.

4. ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບລາຍງານຈາກອຳນາດການປົກຄອງບັນດາຄູ່ແຂວງຊາຍແດນ, ຫົວໜ້າຄະນະຜູ້ແທນຊາຍແດນຂອງແຕ່ລະຝ່າຍຮັບຮອງເອົາບັນຊີລາຍຊື່ ແລະ ແຈ້ງຄຳເຫັນຂອງຕົນ ກ່ຽວກັບການແກ້ໄຂໃຫ້ອີກຝ່າຍໜຶ່ງຊາບ ໂດຍຜ່ານທາງການທູດ ພາຍໃນກຳນົດ 45 ວັນ.

ມາດຕາ 8
ການຂໍເອົາສັນຊາດຂອງປະເທດທີ່ອາໄສຢູ່

1. ສອງຝ່າຍເຫັນດີ ຈະເລັ່ງລັດດຳເນີນຂັ້ນຕອນທີ່ຈຳເປັນຕາມຂໍ້ກຳນົດຂອງກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍສັນຊາດຂອງປະເທດຕົນ ແລະ ຕາມເນື້ອໃນຈິດໃຈທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນຂໍ້ 1 ມາດຕາ 4 ຂອງຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ພິຈາລະນາໃຫ້ຈຳນວນຜູ້ທີ່ມີຄວາມມຸ້ງຫວັງຕາມບັນຊີລາຍຊື່ທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ໄດ້ຮັບສັນຊາດ ແລະ ເມື່ອຈຳນວນບຸກຄົນເຫຼົ່ານີ້ໄດ້ຮັບສັນຊາດຂອງປະເທດທີ່ອາໄສຢູ່ແລ້ວ ສັນຊາດເດີມຈະເສຍໄປ.

2. ພາຍຫຼັງແກ້ໄຂການໃຫ້ສັນຊາດ ຕໍ່ກັບຜູ້ຂໍສັນຊາດທັງໝົດຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນບັນຊີລາຍຊື່ທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງນີ້ສຳເລັດແລ້ວ, ອົງການທີ່ມີສິດອຳນາດຂັ້ນແຂວງຊາຍແດນ ຕ້ອງເຮັດບົດສະຫຼຸບພ້ອມທັງຄັດຕິດບັນຊີລາຍຊື່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສັນຊາດ ແລະ ຜູ້ທີ່ບໍ່ທັນໄດ້ຮັບສັນຊາດ ເພື່ອລາຍງານຫົວໜ້າຄະນະຜູ້ແທນຊາຍແດນຂອງຕົນ.

3. ຫົວໜ້າຄະນະຜູ້ແທນຊາຍແດນຝ່າຍທີ່ໃຫ້ສັນຊາດ ຕ້ອງມີຈົດໝາຍແຈ້ງບັນຊີລາຍຊື່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບສັນຊາດໃຫ້ແກ່ຫົວໜ້າຄະນະຜູ້ແທນຊາຍແດນຂອງອີກຝ່າຍໜຶ່ງຊາບ ໂດຍຜ່ານທາງການທູດ.

ມາດຕາ 9
ການອອກໃບທະບຽນແຕ່ງດອງ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆ

1. ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງບັນຊີລາຍຊື່ຜູ້ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ອາໄສຢູ່ ຈາກຫົວໜ້າຄະນະຜູ້ແທນຊາຍແດນ, ອໍານາດການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງຊາຍແດນ ຕ້ອງເຮັດຈົດໝາຍແຈ້ງ, ແນະນໍາ, ຊີ້ນໍາໄປຍັງອໍານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທຸກຂັ້ນຢູ່ຕາມບໍລິເວນຊາຍແດນຊາບ ແລະ ປະຕິບັດບັນດາວຽກງານຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນຂໍ້ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ພາຍໃນກໍານົດ 10 ວັນ.
2. ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຈົດໝາຍແຈ້ງ ທີ່ໄດ້ກ່າວມາຂ້າງເທິງຂອງອໍານາດການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງຊາຍແດນ, ໃຫ້ອໍານາດການປົກຄອງຂັ້ນທ້ອງຖິ່ນຢູ່ຕາມບໍລິເວນຊາຍແດນ ອອກໃບທະບຽນແຕ່ງດອງ ແລະ ເອກະສານອື່ນໆ (ໃບແຈ້ງເກີດ, ສໍາມະໂນຄົວ ຫຼື ເອກະສານຕິດຕົວອື່ນໆ) ຕາມເນື້ອໃນທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນແບບຟອມ ພາຍໃນກໍານົດ 90 ວັນ.

ມາດຕາ 10
ການມອບ-ຮັບ ຜູ້ທີ່ບໍ່ໃຫ້ອາໄສຢູ່

1. ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບການຮັບຮອງບັນຊີລາຍຊື່ຜູ້ທີ່ຖືກສົ່ງຄືນປະເທດເດີມ ຈາກຫົວໜ້າຄະນະຜູ້ແທນຊາຍແດນ, ອໍານາດການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງຊາຍແດນ ຕ້ອງເຮັດຈົດໝາຍແຈ້ງ, ແນະນໍາ, ຊີ້ນໍາໄປຍັງອໍານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທຸກຂັ້ນຢູ່ຕາມບໍລິເວນຊາຍແດນຊາບ ແລະ ປະຕິບັດບັນດາວຽກງານຕາມທີ່ໄດ້ກໍານົດໄວ້ໃນຂໍ້ 2 ຂອງມາດຕານີ້ ພາຍໃນກໍານົດ 10 ວັນ.
2. ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບແຈ້ງການຂ້າງເທິງຂອງອໍານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຂັ້ນແຂວງຊາຍແດນ, ໂດຍອີງຕາມບັນຊີລາຍຊື່ຜູ້ທີ່ຖືກສົ່ງກັບຄືນປະເທດເດີມ, ໃຫ້ອໍານາດການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນຢູ່ຕາມບໍລິເວນຊາຍແດນຕ້ອງສ້າງແຜນການມອບ-ຮັບ ພ້ອມທັງຄັດຕິດບັນຊີລາຍຊື່ພວກກ່ຽວ ແລ້ວລາຍງານເປັນລາຍລັກອັກສອນ ໃຫ້ອໍານາດການປົກຄອງຂັ້ນແຂວງຊາຍແດນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຊາບ ພາຍໃນກໍານົດ 30 ວັນ.
3. ເພື່ອສ້າງເງື່ອນໄຂອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການຈັດວາງກໍາລັງ, ພາຫະນະໃຫ້ແກ່ການມອບ-ຮັບ ແລະ ຮັບປະກັນຄວາມເປັນລະບຽບຮຽບຮ້ອຍ, ຄວາມປອດໄພໃຫ້ຜູ້ທີ່ຖືກສົ່ງກັບຄືນປະເທດເດີມ, ໃຫ້ອໍານາດການປົກຄອງບັນດາຄູ່ແຂວງຊາຍແດນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ເອກະພາບກັນດ້ວຍລາຍລັກອັກສອນກ່ຽວກັບບັນຊີລາຍຊື່, ວັນເວລາ ແລະ ດ່ານ ມອບ-ຮັບ ພາຍໃນກໍານົດ 15 ວັນ ກ່ອນການມອບ-ຮັບ.
4. ຝ່າຍຫວຽດນາມຈະຮັບພາລະທຸກການໃຊ້ຈ່າຍໃນການກິນຢູ່, ຢາປິ່ນປົວພະຍາດ ແລະ ການຂົນສົ່ງຄົນຫວຽດນາມກັບຄືນປະເທດ; ຊ່ວຍເຫຼືອຝ່າຍລາວທຸກການໃຊ້ຈ່າຍທັງໝົດກ່ຽວກັບການຈັດສົ່ງຄົນລາວກັບຄືນປະເທດຈົນເຖິງຈຸດມອບ-ຮັບ.

ມາດຕາ 11
ຜົນບັງຄັບໃຊ້ຂອງຂໍ້ຕົກລົງ

1. ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ນັບແຕ່ວັນທີ່ສອງຝ່າຍໄດ້ແຈ້ງເອກະສານທາງການສະບັບສຸດທ້າຍໃຫ້ກັນຊາບ ໂດຍຜ່ານທາງການທູດ ກ່ຽວກັບການສຳເລັດຂັ້ນຕອນພາຍໃນທາງດ້ານກົດໝາຍຂອງແຕ່ລະປະເທດ.

2. ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້ ຈະມີຜົນບັງຄັບໃຊ້ພາຍໃນກຳນົດເວລາ 03 ປີ.

3. ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້, ສອງຝ່າຍສາມາດປັບປຸງ, ເພີ່ມເຕີມ ຫຼື ຕໍ່ອາຍຸໄດ້ ຕາມການສະເໜີຂອງຝ່າຍໃດຝ່າຍໜຶ່ງ ຖ້າເຫັນວ່າມີຄວາມຈຳເປັນ.

ຂໍ້ຕົກລົງສະບັບນີ້, ເຮັດທີ່ ນະຄອນວິງ, ແຂວງເຫງະອານ, ສາທາລະນະລັດ ສັງຄົມນິຍົມຫວຽດນາມ, ໃນວັນທີ 08 ກໍລະກົດ 2013. ເປັນສອງສະບັບຕົ້ນ, ພາສາລາວ ແລະ ພາສາຫວຽດ, ທັງສອງສະບັບມີຄຸນຄ່າເທົ່າທຽມກັນ.

ຕາງໜ້າລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ທອງລຸນ ສີສຸລິດ
ຮອງນາຍົກລັດຖະມົນຕີ
ລັດຖະມົນຕີວ່າການກະຊວງການຕ່າງປະເທດ

ຕາງໜ້າລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສາທາລະນະລັດ ສັງຄົມນິຍົມ ຫວຽດນາມ

ຟ້າມ ບິ່ງ ມິງ
ລັດຖະມົນຕີວ່າການ
ກະຊວງການຕ່າງປະເທດ